Temps Pasqual - Segon diumenge

Per Administrador el dg., 07/04/2013 - 09:00

Ac 5, 12-16
Ap 1,9-11a.12-13.17-19
Jn 20,19-31

Hem vist el Senyor!Quan hem tingut notícia d'un fet important i sorprenent o quan hem tingut nosaltres personalment una nova experiència o una vivència colpidora, estem neguitosos de poder-la comunicar i compartir amb els nostres familiars i amics. Fa poc es va viure quan va aparèixer la "fumata blanca" i quan vam saber el nom del nou bisbe de Roma, el Papa Francesc.Aquest neguit devia ser el que tenien els deixebles, després d'haver tingut l'experiència de la nova presència del seu estimat mestre, la nova presència entre ells de Jesús Ressuscitat. I devien estar esperant aquell que, no sabien per què, havia estat absent en aquells moments. Era en Tomàs! Per això, quan va comparèixer, tots el van rebre amb la notícia de la seva experiència: "Hem vist el Senyor!"I és relativament normal que aquell fet, de entrada, no fos creïble per aquell Tomàs, tossut, difícil de convéncer. Solament aquells que de la por, inesperadament, havien passat a la pau i a l'alegria, que del desànim i la frustració havien passat a l'entusiasme per seguir la missió que Jesús, podien fer aquella afirmació clara i contundent.**...i nosaltres, l'hem vist?**Nosaltres, eixebles de Jesús ¿som capaços de proclamar amb entusiasme: "Hem vist el Senyor"? L'hem vist el Senyor? Potser diríem que nosaltres no l'hem vist com el van veure els apòstols. Tanmateix jo m'atreviria a dir que potser sí que l'hem vist o, si voleu, l'hem "sentit", però no ens hem adonat que era el Senyor.Perquè en els moments, en què nosaltres hem passat de la sensació d'angoixa a un estat de pau i serenor, quan de la tristesa hem passat a un cert goig interior, quan del desànim i de la desgana hem passat a l'ànim i a la il·lusió, quan hem mirat amb ulls compassius les nafres i ferides exteriors i interiors dels nostres germans, quan hem sabut perdonar o sentir-nos perdonats, quan ens hem sentit amb ganes de fer el bé, quan hi ha hagut harmonia, comprensió i entesa en el nostre ambient familiar, social o laboral, podem dir, amb tota veritat, que Jesús Ressuscitat s'ha manifestat present en nosaltres.I quan malgrat no tinguem cap d'aquestes sensacions, quan sense haver vist ni sentit res d'això, quan ens hem sentit amb dubtes, amb pors, amb fredor, en soledat, insensibles i tancats, comTomàs, però hem intentat sobreposar-nos i confiar encara en Déu, també Jesús Ressuscitat també ha estat present en nosaltres. Quan ens trobem en aquestes situacions, parem l'oïda a Jesús que ens diu: "Feliços els qui creuen sense haver vist!" O, com va sentir Joan en escriure el llibre de l'Apocalipsi: "No tinguis por. Jo sóc el qui viu!"I, evidentment, quan estem reunits, com avui i cada diumenge, cridats per Ell escoltant la seva paraula i compartint el pa i el vi, Jesús Ressuscitat és present enmig nostre.**Mostrem-lo!**Tant de bo en sortir de l'eucaristia sapiguem transparentar amb el rostre alegre que hem vist el Senyor. I, tant de bo, el sapiguem fer-lo present amb la nostra actitud compassiva, com la que es significa en el llibre dels Fets dels Apòstols amb l' "ombra" de Pere, l'ombra que guaria els malalts. I potser avui altres, en veure la nostra actitud amable i compassiva, puguin dir, més o menys explícitament: "Hem vist el Senyor!"